

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

1 august 2022 *

„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 52 alineatul (1) – Directiva 95/46/CE – Articolul 7 litera (c) – Articolul 8 alineatul (1) – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și alineatul (3) al doilea paragraf – Articolul 9 alineatul (1) – Prelucrare necesară pentru respectarea unei obligații legale la care este supus operatorul – Obiectiv de interes public – Proportionalitate – Prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal – Reglementare națională care impune publicarea pe internet a unor date cuprinse în declarațiile de interese private ale persoanelor fizice care lucrează în cadrul funcției publice sau ale administratorilor de asociații sau instituții care primesc fonduri publice – Prevenirea conflictelor de interese și a corupției în sectorul public”

În cauza C-184/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania), prin decizia din 31 martie 2020, primită de Curte la 28 aprilie 2020, în procedura

OT

împotriva

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija,

cu participarea:

Fondas „Nevyriausybinų organizacijų informacijos ir paramos centras”,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul L. Bay Larsen, vicepreședinte, domnul A. Arabadjiev, doamnele A. Prechal și K. Jürimäe, domni C. Lycourgos și N. Jääskinen, doamna I. Ziemele și domnul J. Passer, președinți de cameră, domni M. Ilešič (raportor), J.-C. Bonichot, A. Kumin și N. Wahl, judecători,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

* Limba de procedură: lituaniana.

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul lituanian, de K. Dieninis și V. Vasiliauskienė, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de M. Russo, avvocato dello Stato;
- pentru guvernul finlandez, de M. Pere, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de S. L. Kalėda, H. Kranenborg și D. Nardi, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general, prezentate în ședința din 9 decembrie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) și a articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, rectificare în JO 2018, L 127, p. 2, denumit în continuare „RGPD”).
- 2 Această cerere a fost prezentată în contextul unui litigiu între OT, pe de o parte, și Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Comisia principală pentru etică oficială, Lituania, denumită în continuare „Comisia principală”), pe de altă parte, cu privire la o decizie a acesteia din urmă prin care se constata că OT nu și-a îndeplinit obligația de a depune o declarație de interese private.

Cadrul juridic

Dreptul internațional

Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției

- 3 Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată prin Rezoluția 58/4 din 31 octombrie 2003 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și intrată în vigoare la 14 decembrie 2005, a fost ratificată de toate statele membre și aprobată de Uniunea Europeană prin Decizia 2008/801/CE a Consiliului din 25 septembrie 2008 (JO 2008, L 287, p. 1).

4 Potrivit articolului 1 din această convenție:

„Prezenta convenție are ca obiect:

a) promovarea și consolidarea măsurilor în scopul prevenirii și combaterii corupției în modul cel mai eficient;

[...]

c) promovarea integrității, responsabilității și buneii gestiuni a afacerilor publice și a bunurilor publice.”

5 În conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din convenția menționată:

„Fiecare stat parte se străduiește, în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului său intern, să adopte, să mențină și să consolideze sisteme care să favorizeze transparența și să prevină conflictele de interese.”

Convenția penală privind corupția

6 Convenția penală privind corupția, adoptată de Consiliul Europei la 27 ianuarie 1999 și ratificată de toate statele membre, precizează în cel de al patrulea considerent al acesteia:

„Subliniind faptul că corupția constituie o amenințare pentru democrație, preeminența dreptului și drepturile omului, subminează principiile de bună administrare, echitate și justiție socială, denaturează concurența, împiedică dezvoltarea economică și pune în pericol stabilitatea instituțiilor democratice și bazele morale ale societății.”

Dreptul Uniunii

Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari

7 Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (JO 1997, C 195, p. 2, Ediție specială, 19/vol. 11, p. 196), care a intrat în vigoare la 28 septembrie 2005, prevede la articolul 2, intitulat „Corupția pasivă”:

„(1) În sensul prezentei convenții, constituie corupție pasivă fapta săvârșită cu intenție, de către un funcționar, direct sau prin intermediul unui terț, de a pretinde sau a primi avantaje de orice natură, pentru sine sau pentru un terț, sau de a accepta o promisiune în acest sens, pentru a îndeplini sau pentru a se abține să îndeplinească, cu încălcarea îndatoririlor sale ca funcționar, un act în conformitate cu îndatoririle sale sau în exercițiul funcției sale.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că toate comportamentele de tipul celor menționate la alineatul (1) constituie infracțiuni penale.”

8 Articolul 3 din această convenție, intitulat „Corupția activă”, prevede următoarele:

„(1) În sensul prezentei convenții, constituie corupție activă fapta săvârșită cu intenție, de către orice persoană, de a promite sau de a da, direct sau prin intermediul unui terț, un avantaj de orice natură, pentru sine sau pentru un terț, unui funcționar, pentru ca acesta din urmă să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească, cu încălcarea îndatoririlor sale ca funcționar, un act în conformitate cu îndatoririle sale sau în exercițiul funcției sale.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că toate comportamentele de tipul celor menționate la alineatul (1) constituie infracțiuni penale.”

Directiva 95/46/CE

9 Considerentele (10), (30) și (33) ale Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10) prevedeau:

„(10) întrucât obiectivul legislației interne privind prelucrarea datelor cu caracter personal este de a proteja drepturile și libertățile fundamentale, inclusiv dreptul la viață privată care este recunoscut atât prin articolul 8 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și în principiile generale ale dreptului comunitar; întrucât, din acest motiv, apropierea acestor legislații nu trebuie să aibă ca rezultat scăderea protecției pe care o oferă, ci trebuie, dimpotrivă, să încerce să asigure un nivel înalt de protecție în Comunitate;

[...]

(30) întrucât, pentru a fi legală, prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie, în plus, să fie efectuată cu consimțământul persoanei vizate sau să fie necesară pentru încheierea sau executarea unui contract care obligă persoanele vizate, fie să respecte o obligație legală, fie să execute o sarcină de interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice, fie chiar să realizeze un interes legitim al unei persoane fizice sau juridice, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile persoanei vizate; [...]

[...]

(33) întrucât datele care pot, prin natura lor, să aducă atingere libertăților fundamentale sau vieții private, nu ar trebui să fie prelucrate fără consimțământul explicit al persoanei vizate; întrucât, cu toate acestea, trebuie prevăzute derogări în mod expres de la această interdicție, în cazul nevoilor specifice, în special atunci când prelucrarea datelor se realizează în anumite scopuri referitoare la sănătatea persoanelor supuse unei obligații de secret profesional sau pentru realizarea activităților legitime de anumite asociații sau fundații al căror scop este să permită exercitarea libertăților fundamentale”.

10 Obiectul acestei directive era definit la articolul 1 din aceasta, potrivit căruia:

„(1) Statele membre asigură, în conformitate cu prezenta directivă, protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei și în special a dreptului la viața privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) Statele membre nu pot limita sau interzice libera circulație a datelor cu caracter personal între statele membre din motive legate de protecția asigurată în conformitate cu alineatul (1).”

11 Articolul 2 din directiva menționată prevedea:

„În sensul prezentei directive:

(a) «date cu caracter personal» înseamnă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (persoana vizată); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

(b) «prelucrarea datelor cu caracter personal» (prelucrare) înseamnă orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automate sau neautomate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea;

[...]

12 Capitolul II din Directiva 95/46, intitulat „Condițiile generale de legalitate a prelucrării datelor cu caracter personal”, era împărțit în nouă secțiuni.

13 În secțiunea I, intitulată „Principii referitoare la calitatea datelor”, articolul 6 din directiva menționată prevedea următoarele:

„(1) Statele membre stabilesc că datele cu caracter personal trebuie să fie:

(a) prelucrate în mod corect și legal;

(b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și să nu mai fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. [...]

(c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopurile pentru care sunt colectate și prelucrate ulterior;

[...]

(2) Operatorul are obligația să asigure respectarea alineatului (1).”

14 În secțiunea II, intitulată „Criterii privind legitimitatea prelucrării datelor”, articolul 7 din aceeași directivă prevedea:

„Statele membre prevăd ca datele cu caracter personal să fie prelucrate numai dacă:

[...]

(c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului sau

[...]

(e) prelucrarea este necesară pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sunt comunicate datele

[...]”

15 În secțiunea III, intitulată „Categorii speciale de prelucrare”, articolul 8 din Directiva 95/46, referitor la „[p]relucrarea unor categorii speciale de date”, prevedea:

„(1) Statele membre interzic prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, precum și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală.

[...]

(4) Sub rezerva unor garanții corespunzătoare, statele membre pot prevedea, pentru un motiv de interes public important, derogări suplimentare față de cele prevăzute în alineatul (2) fie în legislația internă, fie prin decizia autorității de supraveghere.

[...]”

RGPD

16 În conformitate cu articolul 94 alineatul (1), GDPR a abrogat Directiva 95/46 cu efect de la 25 mai 2018. În conformitate cu articolul 99 alineatul (2), acesta se aplică de la aceeași dată.

17 Considerentele (4), (10), (26), (35), (39) și (51) ale acestui regulament precizează:

„(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să fie în serviciul cetățenilor. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal nu este un drept absolut; acesta trebuie luat în considerare în raport cu funcția pe care o îndeplinește în societate și echilibrat cu alte drepturi fundamentale, în conformitate cu principiul proporționalității. Prezentul regulament respectă toate drepturile fundamentale și libertățile și principiile recunoscute în cartă astfel cum sunt consacrate în tratate, în special respectarea vieții private și de familie, a reședinței și a comunicațiilor, a protecției datelor cu caracter personal, a libertății de gândire, de conștiință și de religie, a libertății de exprimare și de informare, a libertății de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, precum și diversitatea culturală, religioasă și lingvistică.

[...]

(10) Pentru a se asigura un nivel consecvent și ridicat de protecție a persoanelor fizice și pentru a se îndepărta obstacolele din calea circulației datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii, nivelul protecției drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea unor astfel de date ar trebui să fie echivalent în toate statele membre. [...] În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea respectării unei obligații legale, a îndeplinirii unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul, statelor membre ar trebui să li se

permită să mențină sau să introducă dispoziții de drept intern care să clarifice într-o mai mare măsură aplicarea normelor prezentului regulament. [...] Prezentul regulament oferă, de asemenea, statelor membre o marjă de manevră în specificarea normelor sale, inclusiv în ceea ce privește prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal («date sensibile»). În acest sens, prezentul regulament nu exclude dreptul statelor membre care stabilește circumstanțele aferente unor situații de prelucrare specifice, inclusiv stabilirea cu o mai mare precizie a condițiilor în care prelucrarea datelor cu caracter personal este legală.

[...]

- (26) Principiile protecției datelor ar trebui să se aplice oricărei informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. [...] Pentru a se determina dacă o persoană fizică este identificabilă, ar trebui să se ia în considerare toate mijloacele, cum ar fi individualizarea, pe care este probabil, în mod rezonabil, să le utilizeze fie operatorul, fie o altă persoană, în scopul identificării, în mod direct sau indirect, a persoanei fizice respective. [...]

[...]

- (35) Datele cu caracter personal privind sănătatea ar trebui să includă toate datele având legătură cu starea de sănătate a persoanei vizate care dezvăluie informații despre starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a persoanei vizate. [...]

[...]

- (39) [...] Datele cu caracter personal ar trebui să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru scopurile în care sunt prelucrate. Aceasta necesită, în special, asigurarea faptului că perioada pentru care datele cu caracter personal sunt stocate este limitată strict la minimum. Datele cu caracter personal ar trebui prelucrate doar dacă scopul prelucrării nu poate fi îndeplinit în mod rezonabil prin alte mijloace. [...]

[...]

- (51) Datele cu caracter personal care sunt, prin natura lor, deosebit de sensibile în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale necesită o protecție specifică, deoarece contextul prelucrării acestora ar putea genera riscuri considerabile la adresa drepturilor și libertăților fundamentale. [...] Asemenea date cu caracter personal nu ar trebui prelucrate, cu excepția cazului în care prelucrarea este permisă în cazuri specifice prevăzute de prezentul regulament, ținând seama de faptul că dreptul statelor membre poate prevedea dispoziții specifice cu privire la protecția datelor în scopul adaptării aplicării normelor din prezentul regulament în vederea respectării unei obligații legale sau a îndeplinirii unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul. Pe lângă cerințele specifice pentru o astfel de prelucrare, ar trebui să se aplice principiile generale și alte norme prevăzute de prezentul regulament, în special în ceea ce privește condițiile pentru prelucrarea legală. Ar trebui prevăzute în mod explicit derogări de la interdicția generală de prelucrare a acestor categorii speciale de date cu caracter personal, printre altele atunci când persoana vizată își dă consimțământul

explicit sau în ceea ce privește nevoile specifice în special atunci când prelucrarea este efectuată în cadrul unor activități legitime de către anumite asociații sau fundații al căror scop este de a permite exercitarea libertăților fundamentale.”

18 Articolul 1 din RGPD, intitulat „Obiect și obiective”, prevede la alineatul (2):

„Prezentul regulament asigură protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special a dreptului acestora la protecția datelor cu caracter personal.”

19 Articolul 4 din acest regulament, intitulat „Definiții”, prevede următoarele:

„În sensul prezentului regulament:

1. «date cu caracter personal» înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă («persoana vizată»); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale;
2. «prelucrare» înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea;

[...]

15. «date privind sănătatea» înseamnă date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care dezvăluie informații despre starea de sănătate a acesteia;

[...]

20 Capitolul II din RGPD, intitulat „Principii”, cuprinde articolele 5-11 din acesta.

21 Articolul 5 din acest regulament, cu privire la „[p]rincipii[le] legate de prelucrarea datelor cu caracter personal”, prevede la alineatul (1):

„(1) Datele cu caracter personal sunt:

- (a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată («legalitate, echitate și transparență»);
- (b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri [...] («limitări legate de scop»);
- (c) adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate («reducerea la minimum a datelor»);

[...]

- 22 Articolul 6 din regulamentul menționat, intitulat „Legalitatea prelucrării”, prevede la alineatele (1) și (3):

„(1) Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

[...]

- (c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului;
- (e) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul;

[...]

(3) Temeiul pentru prelucrarea menționată la alineatul (1) literele (c) și (e) trebuie să fie prevăzut în:

- (a) dreptul Uniunii sau
- (b) dreptul intern care se aplică operatorului.

Scopul prelucrării este stabilit pe baza respectivului temei juridic sau, în ceea ce privește prelucrarea menționată la alineatul (1) litera (e), este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în cadrul exercitării unei funcții publice atribuite operatorului. [...] Dreptul Uniunii sau dreptul intern urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit.”

- 23 Articolul 9 din același regulament, intitulat „Prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Se interzice prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea de date genetice, de date biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice, de date privind sănătatea sau de date privind viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în următoarele situații:

[...]

- (g) prelucrarea este necesară din motive de interes public major, în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern, care este proporțional cu obiectivul urmărit, respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate;

[...]

Dreptul lituanian

- 24 Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymas Nr. VIII-371 (Legea nr. VIII-371 a Republicii Lituania privind concilierea intereselor publice și private în cadrul funcției publice) din 2 iulie 1997 (Žin., 1997, nr. 67-1659), în versiunea în vigoare la data faptelor din litigiul principal (denumită în continuare „Legea privind concilierea intereselor”), are ca obiect, în conformitate cu articolul 1 din aceasta, să concilieze interesele private ale persoanelor care lucrează în cadrul funcției publice și interesele publice ale societății, să asigure în luarea deciziilor prevalența interesului public, să garanteze imparțialitatea deciziilor luate și să prevină apariția și creșterea gradului de corupție în cadrul funcției publice.
- 25 În temeiul articolului 2 alineatul (1) din această lege, noțiunea de „persoane care lucrează în cadrul funcției publice” include, printre altele, persoanele care lucrează în asociații sau instituții publice finanțate din bugetul sau din fondurile statului sau ale unei colectivități locale și cărora li se încredințează competențe administrative.
- 26 Articolul 3 din legea menționată, intitulat „Obligațiile persoanelor care candidează pentru un post, lucrează sau au lucrat în cadrul funcției publice”, prevede la alineatele (2) și (3):
- „(2) Persoanele care candidează pentru un post sau care lucrează în cadrul funcției publice, precum și celelalte persoane menționate la articolul 4 alineatul (1) din prezenta lege sunt obligate să declare interesele lor private.
- (3) Persoanele care și-au încetat activitatea în cadrul funcției publice sunt supuse restricțiilor prevăzute în secțiunea 5 din prezenta lege.”
- 27 Articolul 4 din Legea privind concilierea intereselor, intitulat „Declarația de interese private”, prevede la alineatul (1):
- „Orice persoană care lucrează în cadrul funcției publice, precum și orice persoană care candidează pentru un post în cadrul funcției publice este obligată să declare interesele sale private prin depunerea unei declarații de interese private (denumită în continuare «declarație») în conformitate cu modalitățile stabilite în prezenta lege și în alte acte. [...]”
- 28 În conformitate cu articolul 5 din această lege:
- „(1) Persoanele care declară interesele private depun declarațiile în format electronic, în conformitate cu modalitățile stabilite de [Comisia principală], în termen de 30 de zile de la alegerea, recrutarea sau numirea acestora [cu excepția cazurilor menționate la articolul 4 alineatul (2) din prezenta lege, precum și la alineatele (2), (3) și (4) ale prezentului articol].
- (2) Persoanele care candidează pentru un post în serviciul public [cu excepția persoanelor menționate la articolul 4 alineatul (2) din prezenta lege și a persoanelor ale căror date sunt clasificate în temeiul legii și/sau care exercită o activitate de informații, de contraspionaj sau de informații în materie penală], depun declarațiile înainte de data alegerii, recrutării sau numirii lor, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.
- (3) Persoanele ale căror date sunt clasificate în temeiul legii și/sau care desfășoară o activitate de informații, de contrainformații sau de informații în materie penală depun declarația în termen de 30 de zile de la data alegerii, recrutării sau numirii acestora, la directorul sau la reprezentantul

autorizat în mod corespunzător al instituției (persoanei juridice) în cadrul căreia lucrează, în conformitate cu modalitățile stabilite de instituția (persoana juridică) respectivă.

(4) Membrii comisiilor de atribuire a contractelor de achiziții publice, persoanele însărcinate de directorul unei autorități contractante să atribuie contracte de achiziții publice conform procedurii simplificate și experții care intervin în proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice depun declarația de interese private în format electronic (dacă nu au depus deja o astfel de declarație) înainte de a demara participarea acestora la procedurile de achiziții publice. Un membru al unei comisii de atribuire a contractelor de achiziții publice, o persoană însărcinată de directorul unei autorități contractante să atribuie contracte de achiziții publice conform procedurii simplificate sau un expert care intervine în proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice care nu a depus o declarație de interese private nu este autorizat să participe la procedura de achiziții publice și trebuie să fie înlăturat din funcțiile în cauză.

(5) În cazul în care se prevede astfel în textul care definește modalitățile de funcționare a instituției (persoanei juridice) în cadrul căreia lucrează persoana în cauză, declarația poate fi depusă nu numai la directorul sau la reprezentantul autorizat în mod corespunzător al instituției (persoanei juridice) respective, ci și la directorul sau la reprezentantul autorizat în mod corespunzător al unei persoane juridice care subcontractează cu această instituție (persoană juridică) sau care răspunde în fața acesteia, sau al unei alte persoane juridice.

(6) Instituțiile autorizate să aibă acces la declarații le solicită, în cazurile prevăzute și în conformitate cu modalitățile stabilite de lege, la locul de muncă al declarantului sau la [Comisia principală].”

29 Articolul 6 din legea menționată, intitulat „Conținutul declarației”, prevede:

„1. Declarantul menționează în declarația sa următoarele informații care îl privesc și care privesc soțul, concubinul sau partenerul acestuia:

- 1) prenumele, numele, numărul de identificare personal, numărul de securitate socială, angajatorul (angajatorii) și funcțiile;
- 2) persoana juridică la care declarantul sau soțul, concubinul sau partenerul acestuia are calitatea de asociat sau de membru al societății;
- 3) activitatea independentă, astfel cum este definită în Legea Republicii Lituania privind impozitul pe venit;
- 4) apartenența la întreprinderi, instituții, asociații sau fonduri și funcțiile exercitate în cadrul acestora, cu excepția apartenenței la partide politice și la sindicate;
- 5) cadouri (altele decât cele ale persoanelor apropiate) primite în ultimele douăsprezece luni calendaristice, în cazul în care valoarea lor este mai mare de 150 de euro;
- 6) informații privind tranzacțiile încheiate în ultimele douăsprezece luni calendaristice și alte operațiuni în curs, în cazul în care valoarea tranzacției este mai mare de 3 000 de euro;
- 7) persoane apropiate sau alte persoane ori date cunoscute de declarant care pot cauza un conflict de interese.

2. Declarantul poate omite datele referitoare la soțul, concubinul sau partenerul acestuia dacă trăiesc separat, nu formează o gospodărie comună și, prin urmare, nu se află în posesia acestor date.”

30 Articolul 10 din aceeași lege, intitulat „Publicitatea datelor referitoare la interesele private”, prevede:

„1. Sunt publice și publicate pe site-ul Comisiei principale, în conformitate cu modalitățile definite de aceasta din urmă, datele din declarațiile aleșilor și ale persoanelor care ocupă posturi politice, ale funcționarilor și agenților statului, ale judecătorilor, ale directorilor și directorilor adjuncți ai unor instituții publice sau ai unei colectivități locale, ale funcționarilor și agenților de încredere politică (personală), ale funcționarilor statului care exercită funcții de directori și directori adjuncți ai unor subdiviziuni ale instituțiilor sau unităților, ale directorilor și directorilor adjuncți ai unor întreprinderi publice și autorități bugetare ale statului sau ale unei colectivități locale, ale directorilor și directorilor adjuncți de asociații sau de instituții publice care primesc fonduri provenite de la buget sau din fonduri ale statului sau ale unei colectivități locale, ale angajaților Băncii Lituaniei investiți cu competențe de administrație publică (însărcinați cu supravegherea piețelor financiare, soluționarea extrajudiciară a litigiilor dintre consumatori și actorii piețelor financiare și alte funcții din administrația publică), ale membrilor consiliilor de supraveghere sau de administrație și directori și directori adjuncți ai unor societăți pe acțiuni sau cu răspundere limitată la care statul sau o colectivitate locală deține în proprietate participativă care îi conferă mai mult de jumătate din drepturile de vot în adunarea generală a asociațiilor, ale membrilor consiliului de administrație al unor întreprinderi publice ale statului sau ale unei colectivități locale, ale președinților sau vicepreședinților de partide politice, ale consultanților neremunerați, asistenților și consilierilor aleșilor și ai persoanelor care ocupă posturi politice, ale experților autorizați de comisiile Parlamentului Republicii Lituania, ale membrilor colegiilor ministeriale, ale membrilor Consiliului pentru asigurări de sănătate obligatorii, ale consilierilor neremunerați ai Consiliului pentru asigurări de sănătate obligatorii, ale membrilor Consiliului Național pentru Sănătate, ale medicilor, stomatologilor și farmaciștilor care lucrează în cadrul unor autorități bugetare sau publice ale statului sau ale unei colectivități locale, în întreprinderi publice ale statului sau ale unor colectivități locale sau în întreprinderi la care statul sau o colectivitate locală deține în proprietate participativă care îi conferă mai mult de jumătate din drepturile de vot în adunarea generală a asociațiilor, titulari ai unei licențe de medicină sau de farmacie, precum și ale membrilor comisiilor de atribuire a contractelor de achiziții publice, ale persoanelor însărcinate de directorul unei autorități contractante să atribuie contracte de achiziții publice conform procedurii simplificate și ale experților care intervin în proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice [cu excepția datelor din declarațiile persoanelor ale căror date sunt clasificate în temeiul legii și/sau care exercită o activitate de informații, de contraspionaj sau de informații în materie penală]. Atunci când o persoană ale cărei date sunt publice își pierde statutul de declarant, Comisia principală, la cererea persoanei interesate, retrage declarația de pe site-ul său.

2. Nu pot fi puse la dispoziția publicului următoarele date furnizate în declarație: numărul de identificare personal, numărul de securitate socială, date cu caracter personal speciale, precum și celelalte informații a căror divulgare este interzisă de lege. În plus, datele celelalte părți la o tranzacție, atunci când este vorba despre o persoană fizică, nu sunt publicate.”

31 În conformitate cu articolul 22 din Legea privind concilierea intereselor, intitulat „Autoritățile și agenții însărcinați cu controlul”:

„Modul în care pun în aplicare prezenta lege persoanele cărora aceasta le este aplicabilă este controlat de:

- 1) [Comisia principală];
- 2) directorii sau reprezentanții autorizați în mod corespunzător ai instituțiilor sau unităților de stat sau ai colectivităților locale în cauză;
- 3) directorul autorității contractante sau persoanele autorizate în mod corespunzător de către acesta (în ceea ce privește membrii comisiilor de atribuire a contractelor de achiziții publice, persoanele însărcinate de directorul unei autorități contractante să atribuie contracte de achiziții publice conform procedurii simplificate și experții care intervin în proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice);
- 4) alte organisme de stat, în conformitate cu prevederile legale.

[...]

3. În cazul în care există informații întemeiate conform cărora o persoană nu respectă cerințele prezentei legi, directorii sau reprezentanții autorizați în mod corespunzător ai instituțiilor sau unităților de stat sau ai colectivităților locale sau instituția cu conducere colegială a statului sau a colectivității locale anchetează, din proprie inițiativă sau la instrucțiunile [Comisiei principale], activitatea de serviciu a persoanei care lucrează în cadrul funcției publice. [Comisia principală] este informată cu privire la concluziile anchetei; aceasta are competența de a evalua dacă aprecierea formulată în raportul de anchetă cu privire la comportamentul persoanei în cauză este conformă cu dispozițiile prezentei legi. [...]

32 Articolul 2 alineatul (5) din Legea Republicii Lituania privind concilierea intereselor publice și private, în versiunea în vigoare începând cu 1 ianuarie 2020 (denumită în continuare „Legea modificată privind concilierea intereselor”), care definește noțiunea de „persoane care lucrează în cadrul funcției publice”, nu mai menționează printre acestea persoanele care lucrează în asociații sau instituții publice finanțate din bugetul sau din fondurile statului sau ale unei colectivități locale și investite cu competențe administrative.

33 În conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Legea modificată privind concilierea intereselor:

„Dispozițiile prezentei legi privind declarația de interese private, precum și articolele 11 și 13 din prezenta lege se aplică de asemenea:

[...]

8) directorilor autorităților contractante sau ai organismelor contractante (denumite în continuare, împreună, «organism contractant»), membrilor comisiilor de atribuire a contractelor de achiziții publice ale unui organism contractant, persoanelor însărcinate de directorul unei autorități contractante să atribuie contracte de achiziții publice conform procedurii simplificate, experților care intervin în proceduri de atribuire a contractelor de

achiziții publice, inițiatorilor concesiunii [...] unui organism contractant din sectorul serviciilor de aprovizionare, de tratare a apelor reziduale, de energie, de transporturi sau al serviciilor poștale;

[...]"

34 În conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas Nr. I-1374 (Legea nr. I-1374 a Republicii Lituania privind protecția juridică a datelor cu caracter personal) din 11 iunie 1996 (Žin., 1996, nr. 63-1479), în versiunea în vigoare până la 16 iulie 2018:

„Date cu caracter personal speciale» înseamnă date privind originea rasială sau etnică, convingerile politice, religioase, filozofice sau de altă natură, apartenența la un sindicat, sănătatea, viața sexuală a unei persoane, precum și informații referitoare la o condamnare penală a acestei persoane.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

35 Comisia principală este o autoritate publică însărcinată, printre altele, cu supravegherea aplicării Legii privind concilierea intereselor și, mai specific, cu colectarea declarațiilor de interese private și asigurarea controlului acestora.

36 OT exercită funcția de director al QP, o instituție de drept lituanian care primește fonduri publice, care își desfășoară activitatea în domeniul protecției mediului.

37 Printr-o decizie din 7 februarie 2018, Comisia principală a constatat că, prin faptul că a omis să depună o declarație de interese private, OT încălcase articolul 3 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (1) din Legea privind concilierea intereselor.

38 La 6 martie 2018, OT a introdus la instanța de trimitere o acțiune în anulare împotriva acestei decizii.

39 În sprijinul acestei acțiuni, OT susține, pe de o parte, că nu se numără printre persoanele supuse obligației de declarare a intereselor private, după cum sunt vizate la articolul 2 alineatul (1) din Legea privind concilierea intereselor. Astfel, în calitate sa de director al QP, acesta nu ar fi investit cu competențe de administrație publică și nu ar asigura prestarea niciunui serviciu public către populație. În plus, în calitate de organizație neguvernamentală, QP își desfășoară activitatea independent de autoritățile publice.

40 Pe de altă parte și în orice caz, în ipoteza în care ar fi obligat să depună o declarație de interese private, OT susține că publicarea acesteia ar aduce atingere atât dreptului său la respectarea vieții private, cât și celui al celorlalte persoane pe care ar fi eventual obligat să le menționeze în declarația sa.

41 Comisia principală susține că OT era obligat să depună o declarație de interese private întrucât era investit cu competențe administrative în cadrul unei instituții care beneficia de finanțare provenită din fonduri structurale ale Uniunii și din bugetul statului lituanian, chiar dacă nu era funcționar și chiar presupunând că nu exercita competențe de administrație publică. În plus, Comisia principală arată că, deși publicarea unei astfel de declarații poate constitui o ingerință în viața privată a persoanei interesate și a soțului său, această ingerință este prevăzută de Legea privind concilierea intereselor.

- 42 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la compatibilitatea regimului prevăzut de Legea privind concilierea intereselor cu articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (e) și alineatul (3) din RGPD, precum și cu articolul 9 alineatul (1) din regulamentul menționat. Aceasta consideră că datele cu caracter personal conținute într-o declarație de interese private pot dezvălui informații despre viața privată a declarantului și a soțului, concubinului sau partenerului său, precum și a copiilor acestuia, astfel încât divulgarea acestora este susceptibilă să încalce dreptul persoanelor vizate la respectarea vieții private. Într-adevăr, aceste date ar putea dezvălui informații deosebit de sensibile, precum faptul că persoana vizată trăiește în concubinaj sau cu o persoană de același sex, a căror divulgare ar putea cauza inconveniente semnificative în viața privată a acestor persoane. Datele privind cadourile primite și tranzacțiile efectuate de declarant și de soțul, concubinul sau partenerul său ar dezvălui, de asemenea, anumite detalii din viața privată a acestora. În plus, datele privind persoanele apropiate sau cunoștințele declarantului ce ar putea da naștere unui conflict de interese ar dezvălui informații despre familia declarantului și relațiile personale ale acestuia.
- 43 Potrivit instanței de trimitere, în timp ce Legea privind concilierea intereselor are ca obiectiv asigurarea respectării principiului transparenței în exercitarea funcțiilor publice, în special cu ocazia adoptării unor decizii privind punerea în aplicare a interesului public, publicarea pe internet a unor elemente care pot influența adoptarea unor astfel de decizii nu este necesară pentru atingerea obiectivului menționat. Astfel, comunicarea datelor cu caracter personal organismelor menționate la articolul 5 din această lege, precum și sarcina de control atribuită organismelor menționate la articolul 22 din legea menționată constituie măsuri suficiente pentru a asigura realizarea respectivului obiectiv.
- 44 În aceste condiții, Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania), a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Condiția prevăzută la articolul 6 alineatul (1) [primul paragraf] litera (e) [din RGPD] ca prelucrarea [datelor cu caracter personal] să fie necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul, date fiind cerințele stabilite la articolul 6 alineatul (3) din [RGPD] și în special cerința potrivit căreia este necesar ca dreptul intern să urmărească un obiectiv de interes public și să fie proporțional cu obiectivul legitim urmărit și având în vedere totodată articolele 7 și 8 din [cartă], trebuie interpretată în sensul că dreptul intern nu poate să impună divulgarea datelor care figurează în declarațiile de interese private și publicarea lor pe site-ul operatorului, [Comisia principală], oferind astfel acces la aceste date tuturor persoanelor care au acces la internet?
- 2) Interdicția privind prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal stabilită la articolul 9 alineatul (1) [din RGPD], date fiind condițiile stabilite la articolul 9 alineatul (2) din [RGPD], în special condiția stabilită [la litera (g) a acestei dispoziții], potrivit căreia este obligatoriu ca prelucrarea [datelor cu caracter personal] să fie necesară din motive de interes public major, în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern, care trebuie să fie proporțional cu obiectivul urmărit, trebuie să respecte esența dreptului la protecția datelor și trebuie să prevadă măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate, trebuie să fie interpretată, având în vedere de asemenea articolele 7 și 8 din cartă, în sensul că dreptul intern nu poate să impună divulgarea datelor cuprinse în declarațiile de interese private care pot dezvălui date cu caracter personal, inclusiv date care fac posibilă determinarea opiniilor politice, a apartenenței sindicale și a

orientării sexuale ale unei persoane sau a altor informații cu caracter personal, și publicarea lor pe site-ul operatorului, [Comisia principală], oferind acces la aceste date tuturor persoanelor care au acces la internet?”

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

- 45 Guvernul lituanian și Comisia Europeană au arătat că, în urma modificării Legii privind concilierea intereselor, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020, reclamantul din litigiul principal nu mai intră sub incidența *ratione personae* a acestei legi.
- 46 În plus, Comisia arată că, într-o hotărâre din 20 septembrie 2018, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Curtea Constituțională a Republicii Lituania), care a fost sesizată de instanța de trimitere pentru a aprecia constituționalitatea anumitor dispoziții din Legea privind concilierea intereselor, a constatat că articolul 10 din această lege, care impune publicarea datelor referitoare la interesele private, nu era în discuție în litigiul principal.
- 47 În această privință, este necesar să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, procedura instituită de articolul 267 TFUE este un instrument de cooperare între Curte și instanțele naționale, cu ajutorul căruia Curtea le furnizează acestora din urmă elementele de interpretare a dreptului Uniunii care le sunt necesare pentru soluționarea litigiilor asupra cărora urmează să se pronunțe (Hotărârea din 12 martie 1998, Djabali, C-314/96, EU:C:1998:104, punctul 17, și Ordonanța din 3 decembrie 2020, Fedasil, C-67/20-C-69/20, nepublicată, EU:C:2020:1024, punctul 18).
- 48 Potrivit unei jurisprudențe de asemenea constante, întrebările referitoare la interpretarea dreptului Uniunii adresate de instanța națională în cadrul normativ și factual pe care îl definește sub răspunderea sa și a cărui exactitate Curtea nu are competența să o verifice beneficiază de o prezumție de relevanță. Refuzul Curții de a se pronunța asupra unei cereri formulate de o instanță națională este posibil numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică ori când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (Hotărârea din 22 februarie 2022, Stichting Rookpreventie Jeugd și alții, C-160/20, EU:C:2022:101, punctul 82 și jurisprudența citată).
- 49 În prezenta cauză, trebuie subliniat că, drept răspuns la o cerere de informații adresată de Curte, instanța de trimitere a precizat, pe de o parte, că legalitatea deciziei în discuție în litigiul principal trebuia apreciată în lumina dispozițiilor naționale în vigoare la data adoptării acestei decizii. Or, Legea privind concilierea intereselor includea printre persoanele care trebuie să depună o declarație de interese private pe cele care lucrează în asociații sau instituții publice finanțate din bugetul sau din fondurile statului sau ale unei colectivități locale și investite cu competențe administrative.
- 50 În plus, instanța de trimitere a precizat că reclamantul din litigiul principal, chiar dacă nu mai putea fi asimilat unei persoane care lucrează în cadrul funcției publice în sensul Legii modificate privind concilierea intereselor, era totuși susceptibil să se încadreze în categoria persoanelor menționate la articolul 4 alineatul (3) punctul 8 din această lege și că, în această calitate, putea fi obligat să depună o declarație de interese private.

- 51 Pe de altă parte, instanța de trimitere a precizat că nu are efecte asupra litigiului principal hotărârea Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Curtea Constituțională a Republicii Lituania) din 20 septembrie 2018, prin care aceasta a declarat inadmisibilă cererea instanței de trimitere de a se pronunța cu privire la conformitatea articolului 10 alineatele (1) și (2) din Legea privind concilierea intereselor cu Constituția Republicii Lituania și cu principiul constituțional al proporționalității, pentru motivul că problema care trebuia soluționată în litigiul principal nu privea publicitatea datelor furnizate în declarațiile de interese private, ci obligația de a depune o astfel de declarație.
- 52 În această privință, instanța de trimitere a precizat că, deși problema care trebuie soluționată în litigiul principal este, astfel cum a arătat Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Curtea Constituțională a Republicii Lituania), cea a unei eventuale încălcări a articolului 3 alineatul (2) și a articolului 4 alineatul (1) din această lege ca urmare a nerespectării de către reclamantul din litigiul principal a obligației sale de a depune o declarație de interese private, verificarea legalității deciziei în discuție în litigiul principal necesită luarea în considerare a consecințelor obligatorii ale unei astfel de depuneri, care rezultă din aplicarea articolului 10 din legea menționată, și anume publicarea anumitor date cuprinse în declarația de interese pe site-ul Comisiei principale, reclamantul în cauză invocând nelegalitatea acestei publicări în susținerea acțiunii sale în anulare împotriva acestei decizii.
- 53 Având în vedere indicațiile astfel furnizate de instanța de trimitere, elementele prezentate de guvernul lituanian și de Comisie nu sunt suficiente pentru a răsturna prezumția de pertinență de care beneficiază întrebările adresate și nu se poate considera că este evident faptul că interpretarea solicitată a dispozițiilor de drept al Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal și nici că problema este de natură ipotetică, întrucât instanța de trimitere poate lua în considerare această interpretare în scopul adoptării deciziei sale. În plus, Curtea dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care îi sunt adresate.
- 54 Prin urmare, cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la dreptul aplicabil ratione temporis

- 55 Prin intermediul întrebărilor sale, instanța de trimitere solicită interpretarea RGPD. În conformitate cu articolul 99 alineatul (2), regulamentul respectiv a devenit aplicabil la 25 mai 2018, dată la care a abrogat Directiva 95/46 în temeiul articolului 94 alineatul (1) din acesta.
- 56 Prin urmare, decizia în cauză în litigiul principal, care a fost adoptată de Comisia principală la 7 februarie 2018, era guvernată de Directiva 95/46.
- 57 Cu toate acestea, din dosarul aflat la dispoziția Curții rezultă că, prin această decizie, Comisia principală i-a reproșat reclamantului din litigiul principal că nu a depus o declarație de interese private, încălcând astfel Legea privind concilierea intereselor. În aceste condiții, având în vedere informațiile menționate la punctul 50 din prezenta hotărâre și în lipsa vreunui element care să indice că reclamantul din litigiul principal ar fi depus o astfel de declarație înainte de

25 mai 2018, și anume data la care RGPD a devenit aplicabil, nu se poate exclude ca acest regulament să fie aplicabil *ratione temporis* litigiului principal, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

- 58 În plus, nu se impune realizarea unei distincții între dispozițiile Directivei 95/46 și cele ale RGPD menționate în cele două întrebări preliminare, astfel cum au fost reformulate, întrucât acestea trebuie considerate ca având domenii de aplicare similare în vederea interpretării pe care Curtea o va da în cadrul prezentei cauze (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 noiembrie 2013, *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, punctul 18).
- 59 Prin urmare, pentru a oferi răspunsuri utile la întrebările adresate de instanța de trimitere, este necesar să examinăm aceste întrebări atât pe baza Directivei 95/46, cât și a RGPD.

Cu privire la prima întrebare

- 60 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 7 literele (c) și (e) din Directiva 95/46 și articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (e) și alineatul (3) din RGPD, citite în lumina articolelor 7 și 8 din cartă, trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale care prevede publicarea pe internet a datelor cu caracter personal cuprinse în declarațiile de interese private pe care orice director al unei instituții care primește fonduri publice este obligat să le depună la autoritatea națională însărcinată cu colectarea acestor declarații și cu verificarea conținutului lor.
- 61 Cu titlu preliminar, trebuie amintit că, potrivit articolului 1 alineatul (1) din Directiva 95/46 coroborat cu considerentul (10) al acesteia și articolului 1 alineatul (2) din RGPD coroborat cu considerentele (4) și (10) ale acestuia, această directivă și acest regulament au ca obiectiv, în special, să asigure un nivel ridicat de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, drept care este recunoscut și la articolul 8 din cartă și care este strâns legat de dreptul la viață privată consacrat la articolul 7 din aceasta.
- 62 În acest scop, capitolul II din Directiva 95/46, precum și capitolele II și III din RGPD prevăd principiile ce reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și drepturile persoanei în cauză pe care prelucrarea trebuie să le respecte. În special, orice prelucrare a datelor cu caracter personal trebuia, înainte de aplicabilitatea RGPD, să fie conformă cu principiile referitoare la calitatea datelor și la legitimitatea prelucrării acestora prevăzute la articolele 6 și 7 din această directivă și, începând cu această aplicabilitate, cu principiile referitoare la prelucrarea datelor și la condițiile de legalitate a prelucrării enumerate la articolele 5 și 6 din regulamentul respectiv [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, *Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare)*, C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 96, și Hotărârea din 24 februarie 2022, *Valsts ieņēmumu dienests (Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri fiscale)*, C-175/20, EU:C:2022:124, punctul 50].
- 63 În prezenta cauză, articolul 10 alineatul (1) din Legea privind concilierea intereselor prevede că Comisia principală publică pe site-ul său informațiile cuprinse în declarațiile de interese private depuse de responsabilii publici menționați în această dispoziție, al căror conținut este definit la articolul 6 alineatul (1) din această lege, cu excepția informațiilor enumerate la articolul 10 alineatul (2) din legea menționată.

- 64 În această privință, trebuie subliniat faptul că întrebările adresate Curții privesc exclusiv publicarea pe site-ul Comisiei principale a informațiilor cuprinse în declarația de interese private pe care este obligat să o depună directorul unei instituții care primește fonduri publice, iar nu obligația propriu-zisă de a face o declarație sau publicarea unei declarații de interese în alte împrejurări.
- 65 În această privință, informațiile menite a fi publicate pe site-ul Comisiei principale constituie date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46 și al articolului 4 punctul 1 din RGPD, în măsura în care se referă la persoane fizice identificate prin numele și prenumele acestora, împrejurarea că informațiile respective se înscriu în contextul activității profesionale a declarantului nefiind de natură să le înlăture această calificare (Hotărârea din 9 martie 2017, Manni, C-398/15, EU:C:2017:197, punctul 34 și jurisprudența citată). În plus, operațiunea care constă în a încărca date cu caracter personal pe o pagină de internet constituie o prelucrare în sensul articolului 2 litera (b) din Directiva 95/46 și al articolului 4 punctul 2 din RGPD (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2015, Weltimmo, C-230/14, EU:C:2015:639, punctul 37), pentru care Comisia principală este operator în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46 și al articolului 4 punctul 7 din RGPD [a se vedea prin analogie Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 101].
- 66 Acestea fiind precizate, trebuie să se examineze dacă articolul 7 din Directiva 95/46 și articolul 6 din RGPD, interpretate în lumina articolelor 7 și 8 din cartă, se opun publicării pe internet a unei părți din datele cu caracter personal cuprinse în declarația de interese private pe care este obligat să o depună orice director al unei instituții care primește fonduri publice, precum cea prevăzută la articolul 10 din Legea privind concilierea intereselor.
- 67 Articolul 7 din Directiva 95/46 și articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din RGPD prevăd o listă exhaustivă și limitativă de cazuri în care prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi considerată legală. Astfel, pentru a fi considerată ca atare, o prelucrare trebuie să se încadreze în unul dintre cazurile prevăzute de aceste dispoziții [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 99 și jurisprudența citată].
- 68 În temeiul articolului 7 litera (e) din Directiva 95/46 și al articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din RGPD, menționate de instanța de trimitere în cadrul primei sale întrebări, este legală o prelucrare necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul. În plus, în conformitate cu articolul 7 litera (c) din această directivă și cu articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din regulamentul menționat, la care această instanță a făcut referire în motivarea cererii sale de decizie preliminară, este de asemenea legală prelucrarea necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului.
- 69 Articolul 6 alineatul (3) din RGPD precizează, în ceea ce privește aceste două ipoteze de legalitate, că prelucrarea trebuie să se bazeze pe dreptul Uniunii sau pe dreptul intern care se aplică operatorului și că acest temei juridic trebuie să urmărească un obiectiv de interes public și să fie proporțional cu obiectivul legitim urmărit. Întrucât aceste cerințe sunt o expresie a celor care rezultă de la articolul 52 alineatul (1) din cartă, ele trebuie interpretate în lumina acestei din urmă dispoziții și se aplică *mutatis mutandis* articolului 7 literele (c) și (e) din Directiva 95/46.

- 70 Astfel, trebuie reamintit că drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, garantate la articolele 7 și 8 din cartă, nu sunt prerogative absolute, ci trebuie să fie luate în considerare în raport cu funcția lor în societate și trebuie echilibrate cu alte drepturi fundamentale. Astfel, pot fi impuse restrângeri, cu condiția ca, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, acestea să fie prevăzute de lege și să respecte substanța drepturilor fundamentale, precum și principiul proporționalității. În temeiul acestui din urmă principiu, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și a libertăților celorlalți. Acestea trebuie să fie efectuate în limitele strictului necesar, iar reglementarea care presupune o ingerință trebuie să prevadă norme clare și precise care să reglementeze conținutul și aplicarea măsurii respective [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 105 și jurisprudența citată].
- 71 În prezenta cauză, întrucât publicarea pe site-ul Comisiei principale a unei părți din datele cu caracter personal cuprinse în declarația de interese private pe care este obligat să o depună orice director al unei instituții publice care primește fonduri publice rezultă dintr-o dispoziție legislativă din dreptul statului membru care se aplică Comisiei principale, și anume articolul 10 din Legea privind concilierea intereselor, prelucrarea respectivă este necesară pentru îndeplinirea unei obligații legale pe care o are această autoritate în calitate de operator și, prin urmare, se încadrează în ipoteza prevăzută la articolul 7 litera (c) din Directiva 95/46 și la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din RGPD. În aceste condiții, nu este necesar să se stabilească dacă prelucrarea respectivă se încadrează, de asemenea, în ipoteza prevăzută la articolul 7 litera (e) din această directivă și la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din acest regulament.
- 72 În plus, întrucât, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 63 din prezenta hotărâre, articolul 10 din Legea privind concilierea intereselor definește întinderea limitării exercițiului dreptului la protecția datelor cu caracter personal, ingerința care rezultă din acest articol trebuie considerată ca fiind prevăzută de lege în sensul articolului 52 alineatul (1) din cartă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 februarie 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri fiscale), C-175/20, EU:C:2022:124, punctul 54].
- 73 Cu toate acestea, astfel cum s-a arătat la punctul 69 din prezenta hotărâre, este necesar de asemenea ca articolul 10 din Legea privind concilierea intereselor, în calitate de temei juridic al prelucrării în discuție în litigiul principal, să îndeplinească celelalte cerințe care decurg din articolul 52 alineatul (1) din cartă și din articolul 6 alineatul (3) din RGPD, în special să răspundă unui obiectiv de interes public și să fie proporțional cu scopul legitim urmărit.
- 74 În prezenta cauză, din articolul 1 din Legea privind concilierea intereselor rezultă cu claritate că, prin adoptarea principiului transparenței declarațiilor de interese, această lege urmărește să asigure prevalența interesului public în luarea deciziilor de către persoanele care lucrează în cadrul funcției publice, să garanteze imparțialitatea acestor decizii și să prevină situațiile de conflict de interese, precum și apariția și dezvoltarea corupției în cadrul funcției publice.
- 75 Astfel de obiective, în măsura în care constau în consolidarea garanțiilor de probitate și imparțialitate a factorilor de decizie din sectorul public, în prevenirea conflictelor de interese și în combaterea corupției în sectorul public, sunt, fără îndoială, de interes public și, prin urmare, legitime.

- 76 Într-adevăr, garantarea faptului că decidenții din sectorul public își îndeplinesc atribuțiile în mod imparțial și obiectiv și evitarea faptului ca aceștia să fie influențați de considerente de interes privat sunt menite să asigure o bună gestionare a afacerilor publice și a bunurilor publice.
- 77 În plus, combaterea corupției constituie un obiectiv la care statele membre au subscris atât la nivel internațional, cât și la nivelul Uniunii.
- 78 În special, la nivelul Uniunii, statele membre au aderat la Convenția privind combaterea actelor de corupție care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene, în temeiul căreia fiecare stat membru este obligat să adopte măsurile necesare pentru a asigura sancționarea penală a corupției, atât active, cât și pasive, în care sunt implicați funcționari.
- 79 Pe plan internațional, articolul 1 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției prevede că aceasta are ca obiect în special promovarea și consolidarea măsurilor de prevenire și combatere mai eficiente a corupției, precum și promovarea integrității, responsabilității și buneii gestionări a afacerilor publice și a bunurilor publice. În acest scop, articolul 7 alineatul (4) din convenția menționată prevede că „[f]iecare stat parte se străduiește, în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului său intern, să adopte, să mențină și să consolideze sisteme care promovează transparența și previn conflictele de interese”.
- 80 Rezultă din considerentele menționate anterior că prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu Legea privind concilierea intereselor tinde să răspundă unor obiective de interes general recunoscute de Uniune în sensul articolului 52 alineatul (1) din cartă, precum și unor obiective de interes public și, prin urmare, legitime în sensul articolului 6 alineatul (3) din RGPD.
- 81 În consecință, în conformitate cu aceste dispoziții, obiectivele menționate la punctele 74 și 75 din prezenta hotărâre permit limitări ale exercițiului drepturilor garantate de articolele 7 și 8 din cartă, cu condiția, printre altele, ca aceste limitări să răspundă în mod efectiv acestor obiective și să fie proporționale cu ele.
- 82 În aceste condiții, este necesar să se verifice dacă publicarea pe site-ul Comisiei principale a unei părți din datele cu caracter personal cuprinse în declarația de interese private pe care trebuie să o depună la această autoritate orice director al unei instituții care primește fonduri publice este aptă să atingă obiectivele de interes public prevăzute la articolul 1 din Legea privind concilierea intereselor și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea lor [a se vedea prin analogie Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 109].
- 83 În ceea ce privește, în primul rând, întrebarea dacă publicarea pe site-ul Comisiei principale a datelor cu caracter personal conținute în declarațiile de interese private este aptă să atingă obiectivul de interes general definit la articolul 1 din Legea privind concilierea intereselor, trebuie remarcat că faptul de a pune la dispoziție online anumite date cu caracter personal conținute în declarațiile de interese private ale decidenților din sectorul public, în măsura în care permite dezvăluirea existenței unor eventuale conflicte de interese susceptibile să influențeze exercitarea atribuțiilor acestora, este de natură să îi impulsioneze să acționeze în mod imparțial. Așadar, o astfel de punere în aplicare a principiului transparenței este adecvată pentru prevenirea conflictelor de interese și a corupției, pentru creșterea responsabilității actorilor din sectorul public și, prin urmare, pentru consolidarea încrederii cetățenilor în acțiunea publică.

- 84 În consecință, măsura în discuție în litigiul principal pare aptă să contribuie la realizarea obiectivelor de interes general pe care le urmărește.
- 85 În continuare, în ceea ce privește cerința necesității, rezultă din considerentul (39) al RGPD că aceasta este îndeplinită atunci când obiectivul de interes general vizat nu poate fi atins în mod rezonabil la fel de eficient prin alte mijloace care să afecteze mai puțin drepturile fundamentale ale persoanelor vizate, în special dreptul la respectarea vieții private și dreptul la protecția datelor cu caracter personal garantate la articolele 7 și 8 din cartă, derogările și restricțiile de la principiul protecției unor asemenea date trebuind să fie efectuate în limitele strictului necesar [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 110 și jurisprudența citată]. În consecință, este necesar să se verifice în prezenta cauză dacă obiectivul de prevenire a conflictelor de interese și a corupției în sectorul public prin consolidarea probității și a imparțialității responsabililor din cadrul acestui sector ar putea fi atins în mod rezonabil și la fel de eficient prin alte măsuri care să afecteze mai puțin dreptul la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal ale directorilor instituțiilor care primesc fonduri publice.
- 86 Această evaluare trebuie efectuată ținând seama de toate elementele de fapt și de drept specifice statului membru în cauză, precum existența altor măsuri menite să prevină conflictele de interese și să combată corupția, amploarea unor astfel de conflicte și a fenomenului corupției în cadrul funcției publice, precum și natura informațiilor în cauză și importanța funcțiilor exercitate de declarant, inclusiv poziția sa ierarhică, întinderea atribuțiilor de administrație publică cu care este eventual investit, precum și competențele de care dispune în materie de angajare și de gestionare a fondurilor publice.
- 87 În prezenta cauză, în primul rând, trebuie remarcat faptul că, astfel cum reiese de la punctul 43 din prezenta hotărâre, instanța de trimitere pare să considere că obligația de a declara interesele private la organismele menționate la articolele 5 și 22 din Legea privind concilierea intereselor, precum și controlul de către organismele respective al respectării acestei obligații și al conținutului acestei declarații ar permite atingerea într-o măsură la fel de eficientă a obiectivelor urmărite de această lege, și anume prevenirea conflictelor de interese și combaterea corupției în sectorul public.
- 88 Potrivit explicațiilor furnizate de instanța de trimitere, unul dintre principalele argumente invocate de Comisia principală în procedura principală pentru a justifica publicarea declarațiilor de interese private este faptul că aceasta nu ar dispune de suficiente resurse umane pentru a controla în mod eficient toate declarațiile care îi sunt prezentate.
- 89 Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că lipsa resurselor alocate autorităților publice nu poate constitui în niciun caz un motiv legitim care să justifice încălcarea drepturilor fundamentale garantate de cartă.
- 90 De asemenea, este necesar să se analizeze dacă este strict necesar, pentru atingerea obiectivelor de interes general menționate la articolul 1 din Legea privind concilierea intereselor, ca directorii instituțiilor care primesc fonduri publice să fie supuși, precum celelalte categorii de funcții prevăzute în lista menționată la articolul 10 alineatul (1) din această lege, publicității prevăzute de legea respectivă.

- 91 În această privință, guvernul lituanian a susținut în fața Curții că obligația de a furniza o declarație de imparțialitate, la care sunt supuși acești directori în temeiul dreptului intern, este suficientă pentru a atinge obiectivele Legii privind concilierea intereselor și că, în consecință, aplicarea articolului 10 din legea menționată în privința acestora, prevăzută până la intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2020, a Legii modificate privind concilierea intereselor, a depășit ceea ce este strict necesar având în vedere aceste obiective.
- 92 În al doilea rând, chiar dacă publicarea datelor cu caracter privat în discuție în litigiul principal s-ar dovedi necesară pentru a atinge obiectivele urmărite de Legea privind concilierea intereselor, trebuie subliniat că un număr potențial nelimitat de persoane poate consulta datele cu caracter personal în discuție. Or, nu reiese din înscrisurile aflate la dispoziția Curții că legiuitorul lituanian a analizat, cu ocazia adoptării acestei dispoziții, dacă publicarea acestor date pe internet, fără nicio restricție de acces, este strict necesară sau dacă obiectivele urmărite de Legea privind concilierea intereselor ar putea fi realizate la fel de eficient prin limitarea numărului de persoane care pot consulta aceste date.
- 93 În al treilea rând, în orice caz, trebuie amintit că condiția privind necesitatea prelucrării trebuie examinată împreună cu principiul „reducerii la minimum a datelor” consacrat la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 95/46 și la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD, potrivit căruia datele cu caracter personal trebuie să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 decembrie 2019, Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, C-708/18, EU:C:2019:1064, punctul 48).
- 94 Prin urmare, numai datele a căror publicare este efectiv de natură să consolideze garanțiile de probitate și de imparțialitate a responsabililor publici, să prevină conflictele de interese și să combată corupția în sectorul public pot face obiectul unei prelucrări de natura celei prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Legea privind reconcilierea intereselor.
- 95 În prezenta cauză, din articolul 10 alineatul (2) din Legea privind concilierea intereselor, precum și din explicațiile furnizate de instanța de trimitere ca răspuns la cererea de informații adresată de Curte rezultă cu claritate că majoritatea datelor care trebuie incluse în declarația de interese private în temeiul articolului 6 alineatul (1) din această lege este menită a fi publicată pe site-ul Comisiei principale, cu excepția, printre altele, a numerelor de identificare personală ale persoanelor în cauză.
- 96 În această privință, deși ar putea fi pertinent, în scopul prevenirii conflictelor de interese și a corupției în sectorul public, să se solicite ca declarațiile de interese private să includă informații care să permită identificarea declarantului, precum și informații privind activitățile soțului, concubinului sau partenerului declarantului, dezvăluirea publică, online, a datelor nominale referitoare la soțul, concubinel sau partenerul unui director al unei instituții care primește fonduri publice, precum și la rudele sau alte persoane cunoscute de către director care pot genera un conflict de interese, pare să depășească ceea ce este strict necesar. Astfel, după cum a arătat domnul avocat general la punctul 66 din concluzii, nu reiese că obiectivele de interes public urmărite nu ar putea fi atinse în cazul în care s-ar face referire, în scopul publicării, numai la expresia generică de soț, concubin sau partener, după caz, asociată cu indicarea pertinentă a intereselor deținute de aceștia din urmă în legătură cu activitățile lor.
- 97 De asemenea, nu reiese că publicarea online sistematică a listei tranzacțiilor declarantului cu o valoare mai mare de 3 000 de euro este strict necesară în raport cu obiectivele urmărite.

- 98 În sfârșit, trebuie amintit că un obiectiv de interes general nu poate fi urmărit fără a ține seama de faptul că trebuie conciliat cu drepturile fundamentale avute în vedere de măsura respectivă, prin realizarea unei ponderări echilibrate între, pe de o parte, obiectivul de interes general și, pe de altă parte, drepturile în cauză (Hotărârea din 5 aprilie 2022, *Commissioner of An Garda Síochána și alții*, C-140/20, EU:C:2022:258, punctul 52). În consecință, pentru a aprecia proporționalitatea prelucrării în cauză în litigiul principal, este necesar să se cuantifice gravitatea ingerinței în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal pe care o presupune această prelucrare și să se verifice dacă importanța obiectivului de interes general urmărit de prelucrarea respectivă este corelată cu această gravitate.
- 99 Pentru a evalua gravitatea acestei ingerințe, trebuie să se țină seama, printre altele, de natura datelor cu caracter personal în cauză, în special de natura eventual sensibilă a acestor date, precum și de natura și de modalitățile concrete de prelucrare a datelor în cauză, în special de numărul de persoane care au acces la aceste date și de modalitățile de acces la acestea din urmă (Hotărârea din 11 decembrie 2019, *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, C-708/18, EU:C:2019:1064, punctul 57).
- 100 În prezenta cauză, trebuie remarcat, pe de o parte, că divulgarea publică, online, a datelor nominale referitoare la soțul, partenerul sau concubinul declarantului sau la persoanele apropiate sau cunoscute de acesta, care ar putea genera un conflict de interese, precum și menționarea obiectului tranzacțiilor cu o valoare mai mare de 3 000 EUR pot dezvălui informații privind anumite aspecte sensibile din viața privată a persoanelor în cauză, inclusiv, de exemplu, orientarea lor sexuală. În plus, în măsura în care prevede o astfel de dezvăluire publică a datelor nominale referitoare la alte persoane decât declarantul în calitatea sa de decident public, prelucrarea datelor cu caracter personal prevăzută la articolul 10 din Legea privind concilierea intereselor privește, de asemenea, persoane care nu au această calitate și în privința cărora obiectivele vizate de această lege nu se impun în același mod precum în cazul declarantului.
- 101 Gravitatea unei astfel de ingerințe poate fi agravată suplimentar de efectul cumulativ al datelor cu caracter personal care fac obiectul unei publicări precum cea în discuție în litigiul principal, combinarea acestora permițând realizarea unei imagini deosebit de detaliate a vieții private a persoanelor în cauză [a se vedea în acest sens Avizul 1/15 (Acordul PNR UE-Canada) din 26 iulie 2017, EU:C:2017:592, punctul 128].
- 102 Pe de altă parte, este cert că această prelucrare are drept consecință faptul că datele respective cu caracter personal sunt accesibile în mod liber pe internet publicului larg și, prin urmare, unui număr potențial nelimitat de persoane.
- 103 În consecință, prelucrarea menționată poate permite accesul liber la aceste date unor persoane care, din motive străine obiectivului de interes general de prevenire a conflictelor de interese și a corupției în sectorul public, urmăresc să se informeze cu privire la situația personală, materială și financiară a declarantului și a membrilor familiei acestuia [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, *Latvijas Republikas Saeima* (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 118].
- 104 Astfel, după cum a subliniat domnul avocat general la punctul 78 din concluzii, publicarea unor astfel de date poate, de exemplu, să expună persoanele în cauză unor operațiuni repetate de publicitate țintită, unor demersuri cu caracter comercial și chiar unor riscuri de acțiuni criminale.

- 105 Prin urmare, este necesar să se considere că o prelucrare, precum cea în discuție în litigiul principal, a datelor cu caracter personal menționate la punctul 100 din prezenta hotărâre reprezintă o ingerință gravă în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate.
- 106 Gravitatea acestei ingerințe trebuie pusă în balanță cu importanța obiectivelor de prevenire a conflictelor de interese și a corupției în sectorul public.
- 107 În această privință, Curtea consideră util, pentru a reaminti importanța în cadrul Uniunii a obiectivului combaterii corupției, să ia în considerare conținutul Raportului Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 3 februarie 2014, intitulat „Raportul anticorupție al UE” [COM(2014) 38 final], din care rezultă că corupția, ale cărei efecte alterează buna guvernare, buna gestionare a banilor publici și piețele competitive, împiedică dezvoltarea economică, subminează democrația, compromite justiția socială și statul de drept și poate submina încrederea cetățenilor în instituțiile și procesele democratice. Acest raport precizează că întreaga Uniune este afectată de acest fenomen, într-o măsură mai mare sau mai mică, în funcție de statul membru.
- 108 În mod similar, Convenția penală privind corupția adoptată de Consiliul Europei descrie corupția, în cel de al patrulea considerent, ca fiind o „amenințare pentru democrație, preeminența dreptului și drepturile omului, [care] subminează principiile de bună administrare, echitate și justiție socială, denaturează concurența, împiedică dezvoltarea economică și pune în pericol stabilitatea instituțiilor democratice și bazele morale ale societății”.
- 109 Având în vedere cele menționate anterior, nu există nicio îndoială că lupta împotriva corupției are o importanță majoră în cadrul Uniunii.
- 110 În acest context, evaluarea comparativă a ingerinței ce rezultă din publicarea datelor cu caracter personal conținute în declarațiile de interese private cu obiectivele de interes general de prevenire a conflictelor de interese și a corupției în sectorul public implică luarea în considerare, în special, a realității și a amplitudinii fenomenului corupției în cadrul funcției publice din statul membru în cauză, astfel încât rezultatul exercițiului de evaluare comparativă care trebuie realizat între aceste obiective, pe de o parte, și drepturile la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal ale persoanei vizate, pe de altă parte, nu este neapărat același pentru toate statele membre [a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 septembrie 2019, Google (Întinderea teritorială a dezindexării) (C-507/17, EU:C:2019:772, punctul 67)].
- 111 În plus, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 86 din prezenta hotărâre, în scopul acestei evaluări comparative, trebuie luat în considerare în special faptul că interesul general al publicării unor date cu caracter personal poate varia în funcție de importanța funcțiilor exercitate de declarant, în special de poziția sa ierarhică, de întinderea atribuțiilor de administrație publică cu care acesta este eventual investit, precum și de competențele de care dispune în materie de angajare și gestionare a fondurilor publice (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 mai 2014, Google Spain și Google, C-131/12, EU:C:2014:317, punctul 81).
- 112 Acestea fiind precizate, trebuie să se constate că publicarea online a majorității datelor cu caracter personal cuprinse în declarația de interese private a oricărui director al unei instituții care primește fonduri publice, precum cea în discuție în litigiul principal, nu îndeplinește cerințele unui just echilibru. Într-adevăr, în comparație cu o obligație de declarare însoțită de un control al conținutului acestei declarații efectuat de Comisia principală, al cărui caracter efectiv trebuie

asigurat de statul membru în cauză prin punerea la dispoziția organismului menționat a mijloacelor necesare în acest scop, o astfel de publicare reprezintă o atingere mult mai gravă adusă drepturilor fundamentale garantate de articolele 7 și 8 din cartă, fără ca această agravare să poată fi compensată de eventualele beneficii ce ar putea rezulta din publicarea tuturor acestor date în prevenirea conflictelor de interese și în combaterea corupției.

- 113 În plus, nu rezultă din niciunul dintre elementele din dosarul aflat la dispoziția Curții că legislația națională aplicabilă în litigiul principal prevede garanții împotriva riscurilor de abuz, precum cele menționate la punctele 103 și 104 din prezenta hotărâre.
- 114 Cu toate acestea, în ceea ce privește datele referitoare la apartenența declarantului sau, în mod nenominal, a soțului, concubinului sau partenerului acestuia la societăți, instituții, asociații sau fonduri, precum și la activitățile independente ale acestora și la persoanele juridice în cadrul cărora aceștia au calitate de membru sau asociat, este necesar să se considere că transparența cu privire la existența sau absența unor astfel de interese permite cetățenilor, precum și operatorilor economici să aibă o imagine exactă a independenței financiare a persoanelor investite cu putere de decizie în gestionarea fondurilor publice. În plus, datele privind cadourile primite, altele decât cele de la apropiați, cu o valoare mai mare de 150 de euro, pot dezvălui existența unor fapte de corupție.
- 115 Cu respectarea unui just echilibru în ceea ce privește gradul de putere decizională a declarantului și cu condiția respectării principiului reducerii la minimum a datelor, publicarea unor astfel de date conținute în declarația de interese poate fi justificată de beneficiile pe care le aduce o astfel de transparență, ca o consolidare a garanțiilor de probitate și de imparțialitate a responsabililor publici, în prevenirea conflictelor de interese și în combaterea corupției.
- 116 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 7 litera (c) din Directiva 95/46 și articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și alineatul (3) din RGPD, citite în lumina articolelor 7, 8 și 52 alineatul (1) din cartă, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede publicarea online a declarației de interese private pe care este obligat să o depună orice director al unei instituții care primește fonduri publice, în special în măsura în care această publicare privește date nominale referitoare la soțul, concubinul sau partenerul declarantului, precum și la persoane apropiate sau cunoscute de declarant, ce ar putea genera un conflict de interese, sau la orice tranzacție încheiată în ultimele douăsprezece luni calendaristice a cărei valoare depășește 3 000 de euro.

Cu privire la cea de a doua întrebare

- 117 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și articolul 9 alineatul (1) din RGPD trebuie interpretate în sensul că publicarea pe site-ul autorității publice însărcinate cu colectarea și cu controlul conținutului declarațiilor de interese private a unor date cu caracter personal care pot dezvălui indirect opiniile politice, apartenența sindicală sau orientarea sexuală a unei persoane fizice constituie o prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal în sensul acestor dispoziții.
- 118 În temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și al articolului 9 alineatul (1) din RGPD, se interzice, printre altele, prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate, precum și prelucrarea de date privind viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei

persoane fizice. Este vorba, conform titlului acestor articole, despre categorii speciale de date cu caracter personal, calificate de asemenea drept „date sensibile” în considerentul (34) al acestei directive și în considerentul (10) al acestui regulament.

- 119 În prezenta cauză, chiar dacă datele cu caracter personal a căror publicare este obligatorie în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Legea privind concilierea intereselor nu constituie, prin natura lor, date sensibile în sensul Directivei 95/46 și al RGPD, instanța de trimitere consideră că este posibil să se deducă din datele nominale referitoare la soțul, concubinul sau partenerul declarantului anumite informații privind viața sau orientarea sexuală a declarantului și a soțului, concubinului sau partenerului acestuia.
- 120 În aceste condiții, este necesar să se stabilească dacă datele care pot dezvălui, printr-o operațiune intelectuală de asociere sau de deducție, orientarea sexuală a unei persoane fizice se încadrează în categoriile speciale de date cu caracter personal în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și al articolului 9 alineatul (1) din RGPD.
- 121 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul ei și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (Hotărârea din 21 decembrie 2021, Bank Melli Iran, C-124/20, EU:C:2021:1035, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 122 Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 prevede că statele membre interzic prelucrarea datelor cu caracter personal care „dezvăluie” originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, precum și prelucrarea datelor „privind” sănătatea sau viața sexuală. Articolul 9 alineatul (1) din RGPD interzice, la rândul său, printre altele, prelucrarea de date cu caracter personal care „dezvăluie” originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea de date „privind” sănătatea sau de date „privind” viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice.
- 123 Astfel cum a arătat, în esență, domnul avocat general la punctul 85 din concluzii, dacă utilizarea verbului „a dezvălui” în aceste dispoziții este în acord cu luarea în considerare a unei prelucrări care nu privește numai date intrinsec sensibile, ci și date care, la finalul unei operațiuni intelectuale de deducție sau de suprapunere a informațiilor, dezvăluie indirect informații de această natură, prepoziția „privind” și adjectivul „privind” par, dimpotrivă, să implice existența unei legături mai directe și imediate între prelucrare și datele în cauză, avute în vedere în ceea ce privește natura lor intrinsecă.
- 124 O astfel de interpretare, ce ar conduce la stabilirea unei distincții în funcție de tipul de date sensibile în cauză, nu ar fi totuși în concordanță cu o analiză contextuală a acestor dispoziții, în special cu articolul 4 punctul 15 din RGPD, potrivit căruia „date privind sănătatea” înseamnă date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care „dezvăluie” informații despre starea de sănătate a acestei persoane, și cu considerentul (35) al acestui regulament, care prevede că datele cu caracter personal privind sănătatea ar trebui să includă toate datele având legătură cu starea de sănătate a persoanei vizate care „dezvăluie” informații despre starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a persoanei vizate.

- 125 În plus, o interpretare în sens larg a noțiunilor de „categorii speciale de date cu caracter personal” și „date sensibile” este susținută de obiectivul Directivei 95/46 și al RGPD, amintit la punctul 61 din prezenta hotărâre, care este acela de a asigura un nivel ridicat de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a vieții private a acestora, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, punctul 50).
- 126 O interpretare contrară ar contraveni, în plus, finalității articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și a articolului 9 alineatul (1) din RGPD, care constă în a asigura o protecție sporită împotriva unor asemenea prelucrări care, din cauza caracterului deosebit de sensibil al acestor date, sunt susceptibile să constituie, astfel cum reiese din considerentul (33) al Directivei 95/46 și din considerentul (51) al RGPD, o ingerință deosebit de gravă în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, garantate de articolele 7 și 8 din cartă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 septembrie 2019, GC și alții (Dezindexarea datelor sensibile), C-136/17, EU:C:2019:773, punctul 44].
- 127 În consecință, aceste dispoziții nu pot fi interpretate în sensul că prelucrarea datelor cu caracter personal care pot dezvălui, în mod indirect, informații sensibile referitoare la o persoană fizică este exceptată de la regimul de protecție consolidată prevăzut de aceste dispoziții, în caz contrar aducându-se atingere efectului util al acestui regim și protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice pe care acesta vizează să le asigure.
- 128 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la cea de a doua întrebare că articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și articolul 9 alineatul (1) din RGPD trebuie interpretate în sensul că publicarea, pe site-ul autorității publice însărcinate cu colectarea și controlul conținutului declarațiilor de interese private, a unor date cu caracter personal care pot dezvălui indirect orientarea sexuală a unei persoane fizice constituie o prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal în sensul acestor dispoziții.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 129 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații în fața Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) hotărăște:

- 1) Articolul 7 litera (c) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), citite în lumina articolelor 7, 8 și 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede publicarea online a declarației de interese private pe care este obligat să o depună orice director al unei instituții care**

primește fonduri publice, în special în măsura în care această publicare privește date nominale referitoare la soțul, concubinul sau partenerul declarantului, precum și la persoane apropiate sau cunoscute de declarant, ce ar putea genera un conflict de interese, sau la orice tranzacție încheiată în ultimele douăsprezece luni calendaristice a cărei valoare depășește 3 000 de euro.

- 2) Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46 și articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 trebuie interpretate în sensul că publicarea, pe site-ul autorității publice însărcinate cu colectarea și controlul conținutului declarațiilor de interese private, a unor date cu caracter personal care pot dezvălui indirect orientarea sexuală a unei persoane fizice constituie o prelucrare a unor categorii speciale de date cu caracter personal în sensul acestor dispoziții.**

Semnături